

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાતની ઉચ્ચ અદાલતમાં

આર/ક્રિમિનલ મિસ. એપ્લિકેશન (એફઆઈઆર/હુકમ કાયદેસર અમાન્ય

ઠેરવી રદ કરવા માટે) નં. ૧૩૭૬૦/૨૦૨૦

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી જે. સી. દોશી

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા.	ના.
	√	

=====

કિરણભાઈ હિમ્મતલાલ ગઢવી

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય અને અન્ય

=====

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર(રો) નં. ૧ તરફે વકીલ શ્રી પ્રતીક બી. બારોટ (૩૭૧૧) વતી શ્રી
પીયૂષ ત્રિવેદી

અરજદાર(રો) નં. ૧ તરફે શ્રી આર. કે. રાજપૂત (૬૯૮૮)

સામાવાળા(ઓ) નં. ૨ તરફે ડાયરેક્ટ સર્વિસ દ્વારા નોટિસ બજાવાયેલ છે

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ તરફે અધિક લોક ફરિયાદપક્ષકાર શ્રી મીત ઠક્કર

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તી શ્રી જે. સી. દોશી

તારીખ: ૨૪/૦૨/૨૦૨૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર (સંક્ષિપ્તમાં "સદર કોડ") ની કલમ ૪૮૨
હેઠળની હાલની અરજી દ્વારા, અરજદાર ગાંધીધામ, કચ્છના 'એ' ડિવિઝન
પોલીસ સ્ટેશનમાં ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૬ અને ૧૧૪ હેઠળ તેમજ
શિઝ્યુલ્ડ કાસ્ટ્સ એન્ડ શિઝ્યુલ્ડ ટ્રાઇબ્સ (પ્રિવેન્શન ઓફ એટ્રોસિટીઝ) એક્ટ,
૧૯૮૯ (સંક્ષિપ્તમાં "સદર એટ્રોસિટીઝ એક્ટ") ની કલમ ૩(૨)(પ) સાથે
વંચાણે લેતાં ગુજરાત મની લેન્ડર્સ એક્ટની કલમ ૫, ૪૦, ૪૨(એ) હેઠળ
શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે નોંધાયેલી સી.આર. નં. ૧૧૯૯૩૦૦૬૨૦૧૯૨૫/૨૦૨૦
વાળી એફઆઈઆર અને તેમાંથી ઉદ્ભવતી આગળની કાર્યવાહી કાયદેસર
અમાન્ય ઠેરવી રદ કરવા દાદ માગે છે.

૨. કેસની ટૂંકી હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૨.૧ મૃતક, કે જે પેટા મજૂર કોન્ટ્રાક્ટર (સબ લેબર કોન્ટ્રાક્ટર) હતા, તેમણે એફઆઈઆરમાં દર્શાવેલા આરોપીઓ પૈકી દરેક પાસેથી વ્યાજના ધોરણે અલગ-અલગ રકમ ઉછીની લીધી હતી, જો કે, તેઓ તે રકમ પરત ચૂકવવાની સ્થિતિમાં ન હતા. તેથી, આરોપી વ્યક્તિઓએ મૃતક પર વ્યાજ સહિતની રકમ પરત ચૂકવવા માટે સતત દબાણ કર્યું હતું. સદર દબાણના કારણે, મૃતકે આત્મહત્યા કરી હતી અને પ્રથમ માહિતી આપનારે અરજદાર અને અન્ય આરોપી વ્યક્તિઓ વિરુદ્ધ પ્રશ્નવાળી એફઆઈઆર દાખલ કરી હતી. તેથી, હાલની અરજી.

૩. સંબંધિત પક્ષકારો તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલશ્રીઓની દલીલો સાંભળવામાં આવી.

૪. જે એફઆઈઆરમાં ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૬ અને ૧૧૪ સાથે વંચાણે લેતાં એટ્રોસિટીઝ એક્ટની કલમ ૩(૨)(પ) સાથે વંચાણે લેતાં ગુજરાત મની લેન્ડર્સ એક્ટની કલમ ૫, ૪૦, ૪૨(એ) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનો બને છે,

તેમાં અરજદાર તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પીયૂષ ત્રિવેદી રજૂઆત કરે છે કે હાલના અરજદાર વિરુદ્ધ દાખલ થયેલી એફઆઈઆર અને તપાસને અનુસરીને રજૂ થયેલા ચાર્જશીટના કાગળોમાં આઈપીસીની કલમ ૧૦૭ હેઠળ આવશ્યક બાબતોના દુષ્પ્રેરણનો એક પણ આક્ષેપ પ્રગટ થતો નથી. તેઓ વધુમાં રજૂઆત કરશે કે એટ્રોસિટીઝ એક્ટ હેઠળના ગુના માટેના આવશ્યક ઘટકો પણ ગેરહાજર છે. અરજદારે નાણાં ધીર્યા હતા અને ગુજરાત મની લેન્ડર્સ એક્ટની કલમ ૫, ૪૦, ૪૨(એ) હેઠળ ગુનો આચર્યો હતો તે સાબિત કરવું મુશ્કેલ છે. વિદ્વાન વકીલ શ્રી ત્રિવેદી આ અદાલતનું ધ્યાન એફઆઈઆર તેમજ ચાર્જશીટના કાગળો તરફ દોરે છે અને રજૂઆત કરી હતી કે એફઆઈઆરમાં તેમજ આત્મહત્યાની નોંધ (સુસાઈડ નોટ) માં અરજદારનું નામ ઉપરછછું જણાય છે જેમાં એવું જણાવવામાં આવ્યું છે કે અરજદારે મૃતકને રૂ. ૮,૫૦,૦૦૦/- ધીર્યા હતા અને તેઓ મૃતક પાસેથી ૧૦% નું અતિશય વ્યાજ વસૂલતા હતા. તેઓ રજૂઆત કરશે કે જો આ આક્ષેપ અથવા દલીલને તેના મૂળ સ્વરૂપે સાચી માની લેવામાં આવે તો પણ તે આઈપીસીની કલમ ૧૦૭ કે ૩૦૬ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનો પ્રગટ કરતી નથી.

૪.૧ વિદ્વાન વકીલ શ્રી ત્રિવેદીએ વધુમાં નિર્દેશ કર્યો હતો કે રેકર્ડ પર એવું કોઈ કથન નથી જે દર્શાવે કે મૃતક અનુસૂચિત જાતિ અથવા અનુસૂચિત જનજાતિના સભ્ય છે તે સંપૂર્ણપણે જાણવા છતાં અરજદારના હાથે મૃતકને સ્થાવર

મિલકતમાંથી બેદખલ કરવામાં આવ્યા હતા. તેઓ વધુમાં રજૂઆત કરશે કે એફઆઈઆરમાં પણ મૃતક અનુસૂચિત જાતિ અથવા અનુસૂચિત જનજાતિના સભ્ય હતા તેવા જરૂરી ઘટકોનો અભાવ છે. આ સંજોગોમાં, તેઓ રજૂઆત કરે છે કે એફઆઈઆર અને ચાર્જશીટને ટ્રાયલ તરફ દોરી જવાની મંજૂરી આપવી તે કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ છે. વિદ્વાન વકીલ શ્રી ત્રિવેદી મોહિત સિંઘલ અને અન્ય વિ. ઉત્તરાખંડ રાજ્ય – ૨૦૨૪ (૧) એસ.સી.સી. ૪૧૭ ના કેસમાં નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાનો સંદર્ભ આપે છે. તેઓ મદન મોહન સિંઘ વિ. ગુજરાત રાજ્ય – ૨૦૧૦ (૮) એસ.સી.સી. ૬૨૮ ના કેસમાં નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાનો અને આ અદાલતના યોગેશકુમાર રાધેશ્યામ શાહ અને અન્ય વિ. ગુજરાત રાજ્ય અને અન્ય, ક્રિમિનલ મિસ. એપિલકેશન નં. ૧૩૭૫૧/૨૦૧૫ ના કેસમાં આપેલા ચુકાદાનો પણ સંદર્ભ આપે છે, એ રજૂઆત કરવા માટે કે આત્મહત્યાના દુષ્પ્રેરણના જરૂરી ઘટકોની ગેરહાજરીમાં અરજદારને ટ્રાયલ ચલાવવાની મંજૂરી આપી શકાય નહીં. ઉપરોક્ત રજૂઆતો પર, વિદ્વાન વકીલ શ્રી ત્રિવેદી હાલની અરજી મંજૂર કરવા અને પ્રશ્નવાળી એફઆઈઆર તથા પરિણામી તપાસને કાયદેસર અમાન્ય ઠેરવી રદ કરવા વિનંતી કરે છે.

પ. તેનાથી વિપરીત, સામાવાળા રાજ્ય તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એ.પી.પી. એમ. જયંતી વિ. કે.આર. મીનાક્ષી – ૨૦૧૯ જે.એક્સ. (એસ.સી.) ૧૩૯૨ ના કેસમાં

આપેલા ચુકાદાનો સંદર્ભ આપતાં એવી રજૂઆત કરશે કે સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૪૮૨ હેઠળની અંતર્ગત હક્કમતનો ઉપયોગ કરતી વખતે, અદાલતે આક્ષેપો સાબિત થવાની સંભાવના છે કે નહીં તે જોવા માટેની તપાસ હાથ ન ધરીને સંયમ રાખવો જોઈએ. તેઓ વધુમાં રજૂઆત કરશે કે હાલના અરજદાર સામે કેસ ચલાવવા માટે જરૂરી ઘટકો ઉપલબ્ધ છે. તેઓ રજૂઆત કરશે કે આવા સંજોગોમાં જ્યારે ચાર્જશીટ પહેલેથી જ દાખલ થઈ ચૂકી છે, ત્યારે ટ્રાયલ ચલાવતી વખતે આક્ષેપોનો નિર્ણય કરવાનું વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ પર છોડી દેવું વધુ યોગ્ય છે. મુખ્યત્વે ઉપરોક્ત રજૂઆતો પર, વિદ્વાન એ.પી.પી. અરજી રદ કરવા રજૂઆત કરે છે.

૬. બંને પક્ષોના વિદ્વાન વકીલશ્રીઓને સાંભળ્યા પછી જે બાબત ધ્યાને આવી શકે છે તે એ છે કે હાલના કેસમાં, મૃતકે વૃક્ષ પર ફાંસો ખાઈને આત્મહત્યા કરી છે. તે પહેલાં તેમણે પોતે વિડિયો શૂટ કર્યો હતો. ઘટના પછી, તેમના પુત્રએ વિડિયોમાં શૂટ કરવામાં આવેલી કિલ્પ્સ તપાસ કરનાર અમલદાર (આઈ.ઓ.) ને સોંપી હતી અને તપાસ કરનાર અમલદારે પાના-૭૪ પર પંચનામું કરીને તપાસના ભાગરૂપે તે કબજે લીધી હતી. પાના-૭૨ પરના પંચનામા મુજબ ચાર જેટલી વિડિયો કિલ્પ્સ તપાસ કરનાર અમલદારને સોંપવામાં આવી હતી. વિડિયો કિલ્પ્સનું લખાણ પંચનામામાં જણાવેલ છે. વિડિયો કિલ્પ્સ પૈકી કોઈપણમાં, હાલના અરજદારનું નામ ઉચ્ચારવામાં આવ્યું ન હતું. એફઆઈઆર

તેમજ સુસાઈડ નોટનું અવલોકન કરતાં, અરજદારનું નામ એક લીટીમાં ઉપરછઠ્ઠું જણાય છે કે અરજદારે મૃતકને ૧૦% ના અતિશય વ્યાજે રૂ. ૮,૫૦,૦૦૦/- ધીર્યા હતા અને ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ જેમણે મૃતકને અતિશય વ્યાજે નાણાં ધીર્યા હતા તેવા અન્ય નવ જેટલા આરોપીઓની સાથે અરજદાર વિરુદ્ધ આ આક્ષેપો મૂકવામાં આવ્યા છે. સુસાઈડ નોટમાં, મૃતકે જણાવ્યું હતું કે જે વ્યક્તિએ નાણાં ધીર્યા હતા અથવા જે વ્યક્તિ પાસેથી તેમણે નાણાં ઉછીના લીધા હતા તેઓ અતિશય વ્યાજ સાથે વારંવાર તેમના નાણાંની માગણી કરી રહ્યા હતા. મૃતક આવી માગણીઓના કારણે કંટાળી ગયા હતા અને તેથી, તેમણે આત્મહત્યા કરી હતી.

૭. આ તબક્કે, હું આઈપીસીની કલમ ૧૦૭ નો સંદર્ભ નીચે મુજબ લઈ શકું છું:

“૧૦૭. કોઈ બાબતનું દુષ્પ્રેરણ.—જે વ્યક્તિ— પ્રથમ.—કોઈ વ્યક્તિને તે બાબત કરવા માટે ઉશ્કેરે છે; અથવા બીજું.—તે બાબત કરવા માટેના કોઈ ષડયંત્રમાં એક કે તેથી વધુ અન્ય વ્યક્તિ કે વ્યક્તિઓ સાથે જોડાય છે, જો તે ષડયંત્રના અનુસંધાનમાં અને તે બાબત કરવાના હેતુથી કોઈ કૃત્ય કે ગેરકાયદેસર કસૂર આચરવામાં આવે; અથવા ત્રીજું.—કોઈ કૃત્ય કે ગેરકાયદેસર કસૂર દ્વારા, તે બાબત કરવામાં ઇશાદાપૂર્વક મદદ કરે છે, તે તે બાબતનું દુષ્પ્રેરણ કરે છે તેમ કહેવાય.”

૮. આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ હેઠળનો ગુનો સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે આઈપીસીની કલમ ૧૦૭ ના જરૂરી ઘટકો સ્થાપિત કરવાના હતા જે બાબતોનું દુષ્પ્રેરણ સ્થાપિત કરે છે. જો કોઈ વ્યક્તિ કોઈ વ્યક્તિને કંઈપણ કરવા માટે ઉશ્કેરે છે, એક કે તેથી વધુ વ્યક્તિઓ કોઈપણ વ્યક્તિ સામે ચોક્કસ બાબત કરવા માટે ષડયંત્ર રચે છે અને જો આવા ષડયંત્રના અનુસંધાનમાં કોઈ કૃત્ય કે ગેરકાયદેસર કસૂર થાય છે અને ત્રીજું, તે બાબત કરવા માટે કોઈ કૃત્ય કે ગેરકાયદેસર કસૂર દ્વારા કોઈ વ્યક્તિને ઈરાદાપૂર્વક મદદ કરે છે, તો એવું કહી શકાય કે તે વ્યક્તિએ બાબતોનું દુષ્પ્રેરણ કર્યું છે. કલમ ૩૦૬ હેઠળનો ગુનો સ્થાપિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે ઉશ્કેરણી અથવા પ્રેરણા, કોઈ કૃત્ય કે ગેરકાયદેસર કસૂર કરવા માટે વ્યક્તિને ઈરાદાપૂર્વક મદદ કરવી સાબિત કરવાની જરૂર છે અને આપું કૃત્ય પણ આત્મહત્યા કરવાના નિકટવર્તી સમયગાળામાં હોવું જોઈએ.

૯. મોહિત સિંઘલ અને અન્ય (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં, નામદાર સર્પોચ્ય અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું હતું:

“૭. સુસાઈડ નોટ નોંધે છે કે ત્રીજા સામાવાળાએ રૂ. ૬૦,૦૦૦/- ની રકમ ઉછીની લીધી હતી. મૃતકના જણાવ્યા અનુસાર, તેમણે સંદીપને અડધાથી વધુ રકમ ચૂકવી દીધી હતી. સુસાઈડ નોટ નોંધે છે કે તેઓ

બાકીના નાણાં ચૂકવી શક્યા ન હોવાથી, પ્રથમ અપીલકર્તા તેમના ઘરે આવ્યા અને તેમને ગાળો આપવા લાગ્યા. તેમણે જણાવ્યું કે પ્રથમ અપીલકર્તાએ તેમના પર હુમલો કર્યો હતો, અને તેથી, તેમણે પોલીસમાં ફરિયાદ કરી હતી. તેમણે વધુમાં નોંધ્યું કે વ્યાજે નાણાં આપવાનો ધંધો ફૂલીફાલી રહ્યો હતો. તેમણે જણાવ્યું કે ત્રીજા સામાવાળા સમજદાર સ્ત્રી નથી, અને તેમની નશાની આદતના કારણે તથા તેમના વર્તનના કારણે, તેઓ આમાં ફસાઈ ગયા. સુસાઈડ નોટમાં, આગળ એવું પણ જણાવવામાં આવ્યું છે કે પ્રથમ અપીલકર્તાએ તેમનું જીવન નરક બનાવી દીધું છે.

૮. ત્રીજા સામાવાળાની ફરિયાદ અનુસાર, પ્રથમ અપીલકર્તા દ્વારા તેમની દુકાનમાં તેમને અને તેમના પતિને ધમકી આપવાની અને હુમલો કરવાની ઘટના ૧૫ જૂન ૨૦૧૭ ના રોજ બની હતી. તે પછી, નેગોશિયેબલ ઇન્સ્ટ્રુમેન્ટ્સ એક્ટ, ૧૮૮૧ ની કલમ ૧૩૮ હેઠળની નોટિસ સંદીપ દ્વારા મૃતકને ૨૭ જૂન ૨૦૧૭ ના રોજ આપવામાં આવી હતી. સુસાઈડ નોટ તે પછીના ત્રણ દિવસ બાદ, ૩૦ જૂન ૨૦૧૭ ના રોજ લખવામાં આવી હતી. મૃતકે તે પછીના ત્રણ દિવસ બાદ આત્મહત્યા કરી હતી. ત્રીજા સામાવાળાની ફરિયાદમાં કે સુસાઈડ નોટમાં એવો કોઈ આક્ષેપ નથી કે ૧૫ જૂન ૨૦૧૭ પછી, અપીલકર્તાઓ કે સંદીપ ત્રીજા સામાવાળા અને તેમના મૃતક પતિને મળ્યા હોય કે તેમની સાથે વાત કરી હોય. આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ આત્મહત્યા કરવાના દુષ્પ્રેરણને ગુનો બનાવે છે. આઈપીસીની કલમ ૧૦૭, જે કોઈ બાબતના દુષ્પ્રેરણને વ્યાખ્યાયિત કરે છે, તે આ પ્રમાણે વંચાય છે:

“કલમ ૧૦૭ -- કોઈ બાબતનું દુષ્પ્રેરણ. - જે વ્યક્તિ— પ્રથમ.— કોઈ વ્યક્તિને તે બાબત કરવા માટે ઉશ્કેરે છે; અથવા બીજું.—તે

બાબત કરવા માટેના કોઈ ષડયંત્રમાં એક કે તેથી વધુ અન્ય વ્યક્તિ કે વ્યક્તિઓ સાથે જોડાય છે, જો તે ષડયંત્રના અનુસંધાનમાં અને તે બાબત કરવાના હેતુથી કોઈ કૃત્ય કે ગેરકાયદેસર કસૂર આચરવામાં આવે; અથવા ત્રીજું.—કોઈ કૃત્ય કે ગેરકાયદેસર કસૂર દ્વારા, તે બાબત કરવામાં ઇરાદાપૂર્વક મદદ કરે છે, તે તે બાબતનું દુષ્પ્રેરણ કરે છે.

સ્પષ્ટીકરણ ૧.—જે વ્યક્તિ, સ્વેચ્છાપૂર્વકની ખોટી રજૂઆત દ્વારા, અથવા કોઈ મહત્વપૂર્ણ હકીકત કે જે જાહેર કરવા માટે તે બંધાયેલ છે તેને સ્વેચ્છાપૂર્વક છુપાવીને, કોઈ બાબત સ્વેચ્છાપૂર્વક કરાવે છે અથવા મેળવે છે, અથવા કરાવવાનો કે મેળવવાનો પ્રયાસ કરે છે, તે તે બાબત કરવાની ઉશ્કેરણી કરે છે તેમ કહેવાય.”

(રેખાંકન ઉમેરવામાં આવ્યું છે)

૯. કેસની હકીકતોમાં, કલમ ૧૦૭ માં બીજું અને ત્રીજું લાગુ થશે નહીં. તેથી, પ્રશ્ન એ છે કે શું અપીલકર્તાઓએ મૃતકને આત્મહત્યા કરવા માટે ઉશ્કેર્યા હતા. પ્રથમ કલમ આકર્ષિત કરવા માટે, મૃતકને આત્મહત્યા કરાવવા માટે આરોપી તરફથી કોઈને કોઈ સ્વરૂપે ઉશ્કેરણી હોવી જોઈએ. તેથી, મૃતકને આત્મહત્યા કરવા માટે ઉશ્કેરવાનો આરોપીનો ગુનાહિત માનસ (મેન્સ રિયા) હોવો જોઈએ. ઉશ્કેરણીનું કૃત્ય એટલી તીવ્રતાનું હોવું જોઈએ કે તેનો હેતુ મૃતકને એવી પરિસ્થિતિમાં ધકેલી દેવાનો હોય કે જેના હેઠળ તેની પાસે આત્મહત્યા કરવા સિવાય કોઈ વિકલ્પ ન રહે. આવી ઉશ્કેરણી આત્મહત્યા કરવાના કૃત્યના અત્યંત નિકટવર્તી સમયગાળામાં હોવી જોઈએ.

૧૦. હાલના કેસમાં, ત્રીજા સામાવાળાની ફરિયાદ અને સુસાઈડ નોટની વિગતોને સાચી માનીએ તો પણ, એવા નિષ્કર્ષ પર આવવું અશક્ય છે કે અપીલકર્તાઓએ અપશબ્દો બોલીને અને તે હેતુ માટે તેમને પટ્ટાથી મારીને ત્રીજા સામાવાળા દ્વારા તેમના પતિ પાસેથી ઉછીની લીધેલી રકમની ચૂકવણીની માગણી કરીને મૃતકને આત્મહત્યા કરવા માટે ઉશ્કેર્યા હતા. સદર ઘટના કથિત રીતે આત્મહત્યાની તારીખના બે અઠવાડિયા કરતાં વધુ સમય પહેલાં બની હતી. એવો કોઈ આક્ષેપ નથી કે આત્મહત્યાની તારીખના નિકટવર્તી સમયગાળામાં અપીલકર્તાઓ દ્વારા કોઈ કૃત્ય કરવામાં આવ્યું હતું. કલ્પનાના કોઈપણ તબક્કે, અપીલકર્તાઓના કથિત કૃત્યો આત્મહત્યા કરવા માટેની ઉશ્કેરણી સમાન ગણી શકાય નહીં. મૃતકે તેમની ખરાબ ટેવોના કારણે મુશ્કેલીમાં મુકાવા બદલ ત્રીજા સામાવાળાને દોષી ઠેરવ્યા છે.”

૧૦. મોહિત સિંઘલ (ઉપર મુજબ) ના ચુકાદામાંની હકીકત હાલના કેસની હકીકતોને તદ્દન સમાન છે. એવા નિષ્કર્ષ પર આવવું તદ્દન અશક્ય છે કે અપીલકર્તાએ મૃતક દ્વારા ઉછીના લીધેલા નાણાં પાછા માગ્યા અને તેની ઉઘરાણી કરી તેથી મૃતકને આત્મહત્યા કરવા માટે ઉશ્કેર્યા હતા.

૧૧. લાભપૂર્વક, હું મદન મોહન સિંઘ (ઉપર મુજબ) ના ચુકાદાનો સંદર્ભ આપી શકું છું, જેમાં નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

“૮. આ બાબત પર જ શ્રી તુલસીએ દલીલ કરી હતી કે આ બધું તદ્દન વાહિયાત છે. જો કોઈ વ્યક્તિ ૪.૨.૨૦૦૮ ના રોજ સુસાઈડ નોટ લખે છે, તો તેને સુસાઈડ નોટ હાઈકોર્ટમાં મોકલવાની અને તેની નકલ ઘરમાં રાખવાની કોઈ જરૂર ન હતી. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે જણાવ્યું હતું કે જો આ બધું જેમ છે તેમ સ્વીકારી લેવામાં આવે તો પણ એવું સૂચવવા માટે કશું જ નથી કે અપીલકર્તાએ કોઈ ગુનો કર્યો છે અથવા સદર સુસાઈડ નોટ કે એફઆઈઆરમાંથી કોઈ ગુનો તારવી શકાય તેમ છે, આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ અને ૨૯૪ હેઠળના ગુનાની તો વાત જ દૂર રહી. અમને સંપૂર્ણ ખાતરી છે કે આ સુસાઈડ નોટ અથવા એફઆઈઆરમાં એવું બિલકુલ કંઈ નથી જેને દૂર-દૂરથી પણ ગુના તરીકે જોઈ શકાય, આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ હેઠળ તો બિલકુલ નહીં. અમને એફઆઈઆરમાં અથવા કહેવાતી સુસાઈડ નોટમાં એવું કંઈ મળ્યું નથી જેને આત્મહત્યાના દુષ્પ્રેરણ તરીકે સૂચવી શકાય. આવી બાબતોમાં એવો આક્ષેપ હોવો જોઈએ કે આરોપીએ મૃતકને આત્મહત્યા કરવા માટે ઉશ્કેર્યા હતા અથવા બીજું, કોઈ અન્ય વ્યક્તિ સાથે ષડયંત્રમાં જોડાયા હતા અને છેલ્લે, આરોપીએ આત્મહત્યા કરાવવા માટે કોઈપણ રીતે કોઈ કૃત્ય કે ગેરકાયદેસર કસૂરમાં મદદ કરી હતી. અમારા શ્રેષ્ઠ પ્રયાસો અને સુસાઈડ નોટ તથા એફઆઈઆરની સૂક્ષ્મ તપાસ છતાં, અમને માત્ર એટલું જ જણાય છે કે સુસાઈડ નોટ એ ખાતાકીય ફરિયાદના સ્વરૂપનો એક આક્ષેપયુક્ત દસ્તાવેજ છે. તે મૃતકની માનસિક અસ્વસ્થતા પણ દર્શાવે છે જેને તેઓ પોતે ડિપ્રેશન તરીકે વર્ણવે છે. કહેવાતી સુસાઈડ નોટમાં, એવું કહી શકાય નહીં કે આરોપીનો ક્યારેય એવો ઈરાદો હતો કે તેમની હાથ નીચેના ડ્રાઈવરે આત્મહત્યા કરવી જોઈએ અથવા પોતાનું જીવન ટૂંકાવવું જોઈએ અને તે માટે તેમણે કંઈ કર્યું હોય. જો એ સ્વીકારી

લેવામાં આવે કે આરોપીએ ડ્રાઈવરની ફરજ (ડ્યૂટી) બદલી નાખી હતી અથવા આરોપીએ તેમને કારની ચાવીઓ ન લેવા અને કારની ચાવીઓ ઓફિસમાં જ રાખવા જણાવ્યું હતું, તો પણ તેનો અર્થ એ નથી કે આરોપીનો ઈરાદો હતો અથવા તેઓ જાણતા હતા કે ડ્રાઈવરે આના કારણે આત્મહત્યા કરવી જોઈએ. આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ હેઠળ ગુનો ઉપસાવવા માટે, તે દુષ્પ્રેરણના પરિણામે સંબંધિત વ્યક્તિની આત્મહત્યા કરાવવાના ઈરાદા સાથે આરોપી તરફથી આઈપીસીની કલમ ૧૦૭ દ્વારા વિચારવામાં આવેલ ચોક્કસ દુષ્પ્રેરણ જરૂરી છે. આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ હેઠળના આ ચોક્કસ ગુના માટે મૃતકને આત્મહત્યા કરવા માટે મદદ કરવાનો અથવા ઉશ્કેરવાનો કે દુષ્પ્રેરણ કરવાનો આરોપીનો ઈરાદો હોવો અનિવાર્ય છે. અમારો સ્પષ્ટ અભિપ્રાય છે કે એફઆઈઆરમાં કે કહેવાતી સુસાઈડ નોટમાં આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ હેઠળના ગુના માટે કોઈ સામગ્રી હોવાનો પ્રશ્ન જ ઊભો થતો નથી.

૯. અપીલકર્તા જેવા ઉચ્ચ અધિકારી પોતાના ડ્રાઈવરની આત્મહત્યા કરાવવાનો ઈરાદો રાખશે અને તેથી ગુનાનું દુષ્પ્રેરણ કરશે એવું વિચારવું પણ વાહિયાત છે. વાસ્તવમાં, કહેવાતી આત્મહત્યા (જો તે ખરેખર હોય જેના માટે પણ રેકર્ડ પર કોઈ સામગ્રી નથી) અને અપીલકર્તા તરફના કોઈપણ કથિત કૃત્યો વચ્ચે કોઈ સંબંધ નથી. નિકટવર્તીપણું પણ નથી. આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ હેઠળના ફરિયાદપક્ષના કેસમાં ઘણી વધારે સામગ્રીની જરૂર હોય છે. અદાલતોએ અત્યંત સાવધ રહેવું પડશે કારણ કે મુખ્ય વ્યક્તિ અપીલકર્તા/આરોપી દ્વારા ઊલટતપાસ માટે ઉપલબ્ધ નથી. તેથી, જ્યાં સુધી ચોક્કસ આક્ષેપ અને નિશ્ચિત

સ્વરૂપની સામગ્રી (કાલ્પનિક કે અનુમાનિત નહીં) ન હોય, ત્યાં સુધી અપીલકર્તા/આરોપીને ટ્રાયલનો સામનો કરવા કહેવું જોખમી બનશે. ફોજદારી ટ્રાયલ એ કોઈ બહુ સુખદ અનુભવ નથી. હાલના કેસમાં અપીલકર્તા જેવી વ્યક્તિ જે એક જવાબદાર હોદ્દા પર સેવા આપી રહી છે, જો તેમણે અપ્રસ્તુત સ્વરૂપના વાહિયાત આક્ષેપો પર ફરિયાદપક્ષની કાર્યવાહીનો સામનો કરવો પડે તો તેમને ચોક્કસપણે મોટું પૂર્વગ્રહયુક્ત નુકસાન થશે. આવા જ સંજોગોમાં, નેતાઈ દત્તા વિ. પશ્ચિમ બંગાળ રાજ્ય [૨૦૦૫ (૨) એસ.સી.સી. ૬૫૮] માં નોંધાયા મુજબ, આ અદાલતે આરોપી વિરુદ્ધ શરૂ કરાયેલી કાર્યવાહી કાયદેસર અમાન્ય ઠેરવી રદ કરી હતી.

૧૦. સુસાઈડ નોટના સંબંધમાં, જે આશરે ૧૫ પાનાનો દસ્તાવેજ છે, અમે માત્ર એટલું જ કહી શકીએ કે તે ડ્રાઈવર દ્વારા વ્યક્ત કરવામાં આવેલી વેદના છે જેમને લાગ્યું હતું કે તેમના બોસ (આરોપી) એ તેમની સાથે અન્યાય કર્યો હતો. સુસાઈડ નોટ અને એફઆઈઆર અમને બિલકુલ પ્રભાવિત કરતા નથી. તેઓ આરોપી તરફથી મૃતક આત્મહત્યા કરી શકે તેવું કંઈપણ ઇરાદાપૂર્વકનું વ્યક્ત કરતા હોવાનું દર્શાવી શકાતું નથી. જો આવા આધાર પર કાર્યવાહી ચાલુ રાખવાની મંજૂરી આપવામાં આવે, તો દરેક પરિષ્ઠ અધિકારી માટે કામ કરવું પણ મુશ્કેલ બની જશે.

૧૧. ફરિયાદી પત્ની ઉપસ્થિત વિંદ્રાન વકીલ દ્વારા એવી દલીલ કરવાનો પ્રયાસ કરવામા આવ્યો હતો કે આ તબક્કે, આપણે એફઆઈઆર અથવા સદર સુસાઈડ નોટના ગુણદોષમાં જવું જોઈએ નહીં. હવે તે પ્રસ્થાપિત કાયદો છે

કે જ્યાં એફઆઈઆરમાં અમુક સામગ્રીનો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હોય, ત્યાં આવી એફઆઈઆર અને ત્યારપછીની કાર્યવાહીને સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૪૮૨ હેઠળ રદ કરવી જોઈએ નહીં. આ કારણોસર જ અમે એફઆઈઆરની ખૂબ જ ઝીણવટપૂર્વક તપાસ કરી કે શું તે આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ અને ૨૯૪(બી) હેઠળના ગુના માટે યોગ્ય ફરિયાદ સમાન બને છે. જ્યાં સુધી આઈપીસીની કલમ ૨૯૪(બી) નો સંબંધ છે, અમને એફઆઈઆરમાં અથવા કહેવાતી સુસાઈડ નોટમાં પણ એક પણ શબ્દ મળ્યો નથી. જ્યાં સુધી આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ નો સંબંધ છે, પુનરાવર્તનના ભોગે પણ, અમે કહી શકીએ કે માત્ર એટલા માટે કે કોઈ વ્યક્તિને તેના વરિષ્ઠ અધિકારી સામે અણગમો હતો અને તે અણગમાના કારણે તેણે આત્મહત્યા કરી લીધી, ભલે તે પ્રામાણિકપણે અનુભવતી હોય કે તેની સાથે અન્યાય થયો હતો, તો પણ તે આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ હેઠળ આરોપ મૂકવા માટે યોગ્ય આક્ષેપ બનશે નહીં. તે હજુ પણ યોગ્ય આક્ષેપથી ઓછો પડશે. એ વાતનું વસ્તુલક્ષી રીતે મૂલ્યાંકન કરવું પડશે કે શું કરવામાં આવેલા આક્ષેપોને અપીલકર્તા/આરોપી સામે વાજબી રીતે એવા યોગ્ય આક્ષેપો તરીકે જોઈ શકાય કે તેમણે પોતાના કૃત્યો, શબ્દો વગેરે દ્વારા સંબંધિત વ્યક્તિની આત્મહત્યા કરવાનો ઇરાદો રાખ્યો હતો અથવા તેને અંજામ આપ્યો હતો. જ્યારે આપણે હાલની એફઆઈઆરને આ કસોટી પર મૂકીએ છીએ, ત્યારે તે ખરી ઊતરતી નથી. અમે પહેલેથી જ સમજાવ્યું છે કે આધારહીન અને અપ્રસ્તુત આક્ષેપોનો ઉપયોગ આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ હેઠળના ગંભીર ગુના માટે કાર્યવાહીના આધાર તરીકે થઈ શકતો નથી. તેવી જ રીતે, અમે આઈપીસીની કલમ ૨૯૪ (બી) નો પણ વિચાર કરી ચૂક્યા છીએ. અમે કંઈપણ શોધવામાં અસમર્થ રહ્યા છીએ. આવા સંજોગોમાં,

જ્યાં એફઆઈઆરમાં પોતે કોઈ સામગ્રી નથી અથવા તે આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ અને ૨૯૪(બી) હેઠળના ગુના માટે સામગ્રી ધરાવતી હોવાનું માનવા યોગ્ય નથી, હરિયાણા રાજ્ય અને અન્ય વિ. ભજનલાલ અને અન્ય [૧૯૯૨ સપ્લી. ૧ એસ.સી.સી. ૩૩૫] માં આ અદાલતે નક્કી કરેલા કાયદા મુજબ, એફઆઈઆર અને આગળની કાર્યવાહી રદ કરવી જ યોગ્ય રહેશે.”

૧૨. યોગેશકુમાર રાધેશ્યામ શાહ અને અન્ય (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં, સમાન બેન્ચે બંધનકર્તા પૂર્વચુકાદાઓની હારમાળાનું સર્વેક્ષણ કર્યું અને નીચે મુજબ ઠરાવ્યું:

“૩૨. હાથ પરના કેસમાં, મારા મતે, કોઈ ઈરાદાપૂર્વકની મદદ કે ઉશ્કેરણીનું નિલકુલ કોઈ તત્વ નથી. નિર્વિવાદપણે, મૃતકે અરજદારો પાસેથી રૂ. ૬૦૦૦/- ની રકમ ઉછીની લીધી હતી. નિર્વિવાદપણે, તેઓ રકમ ચૂકવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા. આવા સંજોગોમાં, જો અહીંના અરજદારોએ નાણાંની માગણી કરી હોય અને તેઓ કાયદેસરની કાર્યવાહી શરૂ કરશે અને તેમની મોટરસાયકલ લઈ જશે તેમ કહીને મૃતકને ધમકી આપી હોવાનો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હોય તો પણ તે કેસને આઈપીસીની કલમ ૧૦૭ ના અર્થમાં લાવશે નહીં.”

૧૩. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાને લેતાં, એ માનવું મુશ્કેલ છે કે અરજદાર દ્વારા મૃતકને ધીરવામાં આવેલા નાણાંની માગણી આત્મહત્યા કરવા માટેની ઉશ્કેરણી અથવા પ્રેરણા કે ઈરાદાપૂર્વકની મદદ સમાન બનશે. આવા નાણાંની માગણી કોઈ પણ રીતે કાયદેસરની કાર્યવાહી શરૂ કરવા સમાન બની શકતી નથી અને આઈપીસીની કલમ ૧૦૭ ના જરૂરી ઘટકોને સંતોષતી નથી.

૧૪. સમાન હકીકતો પર, અરજદાર વિરુદ્ધ એટ્રોસિટીઝ એક્ટની કલમ ૩(૨) (૫) હેઠળનો ગુનો પણ મૂકવામાં આવ્યો છે. હું સદર અધિનિયમની કલમ ૩(૨)(૫) નો સંદર્ભ લઉં છું જે નીચે મુજબ વંચાય છે:

“૩. અત્યાચારના ગુનાઓ માટે શિક્ષા.—

(૨) જે કોઈ, અનુસૂચિત જાતિ અથવા અનુસૂચિત જનજાતિનો સભ્ય ન હોવા છતાં, —

(૧) કોઈ વ્યક્તિ અથવા મિલકત વિરુદ્ધ ઈન્ડિયન પીનલ કોડ (૪૫/૧૮૬૦) હેઠળ દસ વર્ષ કે તેથી વધુ મુદતની કેદની શિક્ષાને પાત્ર હોય તેવો કોઈ ગુનો આચરે છે, તે [તેવી વ્યક્તિ અનુસૂચિત

જાતિ અથવા અનુસૂચિત જનજાતિની સભ્ય છે અથવા તેવી
મિલકત આવા સભ્યની છે તેવું જાણવા છતાં], આજીવન કેદની
અને દંડની શિક્ષાને પાત્ર થશે;”

૧૫. અનુસૂચિત જાતિ અથવા અનુસૂચિત જનજાતિના સભ્યને તેની જમીન કે
પરિસરમાંથી ગેરકાયદેસર રીતે બેદખલ કરવા અથવા કોઈપણ જમીન કે પરિસર
અથવા પાણી પરના તેના અધિકારોના ઉપભોગમાં દખલગીરી કરવી તે
એટ્રોસિટીઝ એક્ટની કલમ ૩(૨)(૫) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનો આકર્ષિત કરે છે.

૧૬. એફઆઈઆરનું સાદું વાંચન એ પ્રગટ કરતું નથી કે અરજદારને મૃતક
અનુસૂચિત જાતિ અને અનુસૂચિત જનજાતિના સભ્ય હોવાની જાણકારી હતી
અને સંપૂર્ણપણે જાણવા છતાં અરજદારે તેમને તેમની કોઈપણ જમીન અથવા
જમીન કે પાણી પરના કોઈપણ અધિકારમાંથી બેદખલ કર્યા હતા. વાસ્તવમાં,
વિદ્વાન એ.પી.પી. હાલની બાબતમાં એટ્રોસિટીઝ એક્ટની કલમ ૩(૨)(૫)
હેઠળના ગુનાના સમાવેશને વાજબી ઠેરવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા. માત્ર એટલા
માટે કે મૃતક અનુસૂચિત જાતિ અથવા અનુસૂચિત જનજાતિના સભ્ય હોવાનું
જણાયું હતું, સદર અધિનિયમ હેઠળ ગુનો નોંધી શકાતો નથી.

૧૭. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાને લેતાં અને ઉપરોક્ત કારણોસર, આ અદાલતના મતે, અરજદાર આઈપીસીની કલમ ૧૦૭ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાનું કોઈ આવશ્યક ઘટક અથવા આઈપીસીની કલમ ૩૦૬ હેઠળ ગુનો સ્થાપિત કરવા માટેનું આવશ્યક ઘટક અને એટ્રોસિટીઝ એક્ટ હેઠળ ગુનો બનવા માટેના આવશ્યક શબ્દો દર્શાવવામાં ફરિયાદપક્ષ નિષ્ફળ ગયેલ હોવાથી, અરજી વિચારણાને પાત્ર બને છે.

૧૮. હરિયાણા રાજ્ય વિ. બી. ભજનલાલ અને અન્ય, એ.આઈ.આર. ૧૯૯૨ એસ.સી. ૬૦૪ ના કેસમાં, નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે કાયદાના સિદ્ધાંતનો સારાંશ આપ્યો હતો, જે નીચે મુજબ વંચાય છે:—

“(૧) જ્યાં પ્રથમ માહિતી અહેવાલ અથવા ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો, ભલે તેઓને તેમના મૂળ સ્વરૂપે લેવામાં આવે અને તેમની સંપૂર્ણતામાં સ્વીકારવામાં આવે તો પણ, પ્રથમદર્શી રીતે કોઈ ગુનો બનતો નથી અથવા આરોપી સામે કોઈ કેસ બનતો નથી.

(૨) જ્યાં એફ.આઈ.આર. માં અને એફ.આઈ.આર. સાથેની અન્ય સામગ્રીમાં, જો કોઈ હોય તો, કરવામાં આવેલા આક્ષેપો સદર

કોડની કલમ ૧૫૫(૨) ના ક્ષેત્રક્ષેત્ર હેઠળ મેજિસ્ટ્રેટના હુકમ સિવાય સદર કોડની કલમ ૧૫૬(૧) હેઠળ પોલીસ અધિકારીઓ દ્વારા તપાસને વાજબી ઠેરવતો કોઈ કોન્સિડેબલ ગુનો પ્રગટ કરતા નથી.

(૩) જ્યાં, એફ.આઈ.આર. અથવા ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા અખંડિત આક્ષેપો અને તેના સમર્થનમાં એકત્રિત કરવામાં આવેલા પુરાવા કોઈ ગુનો આચર્યાનું પ્રગટ કરતા નથી અને આરોપી સામે કેસ બનાવતા નથી.

(૪) જ્યાં, એફ.આઈ.આર. માં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો કોન્સિડેબલ ગુનો બનાવતા નથી પરંતુ માત્ર નોન-કોન્સિડેબલ ગુનો બનાવે છે, ત્યાં સદર કોડની કલમ ૧૫૫(૨) હેઠળ વિચાર્યા મુજબ મેજિસ્ટ્રેટના હુકમ વિના પોલીસ અધિકારી દ્વારા કોઈ તપાસની મજૂરી નથી.

(૫) શું, એફ.આઈ.આર. અથવા ફરિયાદમાં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો એટલા વાહિયાત અને આંતરિક રીતે અસંભવિત છે કે જેના આધારે કોઈ પણ સમજદાર વ્યક્તિ ક્યારેય એવા ન્યાયી

નિષ્કર્ષ પર પહોંચી શકે નહીં કે આરોપી સામે કાર્યવાહી કરવા માટે પૂરતા કારણો છે.

(૬) જ્યાં, સદર કોડ અથવા સંબંધિત અધિનિયમ (જે હેઠળ ફોજદારી કાર્યવાહી શરૂ કરવામાં આવી છે) ની કોઈપણ જોગવાઈઓમાં કાર્યવાહી શરૂ કરવા સામે સ્પષ્ટ કાનૂની મનાઈ ફરમાવવામાં આવી છે અને/અથવા જ્યાં સદર કોડ અથવા સંબંધિત અધિનિયમમાં કોઈ ચોક્કસ જોગવાઈ છે, જે વ્યથિત પક્ષની ફરિયાદ માટે અસરકારક નિવારણ પૂરું પાડે છે.

(૭) જ્યાં ફોજદારી કાર્યવાહી સ્પષ્ટપણે બદદાનતથી કરવામાં આવી હોય અને/અથવા જ્યાં કાર્યવાહી આરોપી પર વેર વાળવાના બદલિશાદા સાથે અને અંગત તથા વ્યક્તિગત અદાવતના કારણે તેને હેરાન કરવાના હેતુથી દુષ્ટતાપૂર્વક શરૂ કરવામાં આવી હોય.”

૧૯. તેની સંપૂર્ણતામાં સાચી સ્વીકારેલી એફઆઈઆર પ્રથમદર્શી રીતે કોઈ ગુનો બનાવતી નથી અથવા હાલના અરજદાર સામે કોઈ કેસ બનાવતી નથી. એફ.આઈ.આર. માં કરવામાં આવેલા આક્ષેપો એટલા વાહિયાત અને આંતરિક રીતે અસંભવિત છે કે જેના આધારે કોઈ પણ સમજદાર વ્યક્તિ ક્યારેય એવા

ન્યાયી નિષ્કર્ષ પર પહોંચી શકે નહીં કે આરોપી સામે કાર્યવાહી કરવા માટે પૂરતા કારણો છે અને એફઆઈઆરના સમર્થનમાં એકત્રિત કરવામાં આવેલા પુરાવા કોઈ ગુનો આચર્યાનું પ્રગટ કરતા નથી અને આરોપી સામે કેસ બનાવતા નથી.

૨૦. પરિણામે, ભજનલાલના કેસના ક્રમ નં. ૧, ૩, ૫ અને ૭ પરના નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતના તારણોને લાગુ કરતાં, હાલની અરજી મંજૂર કરીને, ગાંધીધામ, કચ્છના 'એ' ડિવિઝન પોલીસ સ્ટેશનમાં ઇન્ડિયન પીનલ કોડની કલમ ૩૦૬ અને ૧૧૪ હેઠળ તેમજ શિઝ્યુલ્ડ કાર્ટ્સ એન્ડ શિઝ્યુલ્ડ ટ્રાઈબ્સ (પ્રિવેન્શન ઓફ એટ્રોસિટીઝ) એક્ટ, ૧૯૮૮ ની કલમ ૩(૨)(૫) સાથે વંચાણે લેતાં ગુજરાત મની લેન્ડર્સ એક્ટની કલમ ૫, ૪૦, ૪૨(એ) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે નોંધાયેલી સી.આર. નં. ૧૧૯૯૩૦૦૬૨૦૧૯૨૫/૨૦૨૦ વાળી એફઆઈઆર અને સદર એફઆઈઆરમાંથી ઉદ્ભવતી આગળની કાર્યવાહી અરજદાર પૂરતી આથી કાયદેસર અમાન્ય ઠેરવી રદ કરવામાં આવે છે. નિયમ (૩૯) સંપૂર્ણ કરવામાં આવે છે. ડાયરેક્ટ સર્વિસની મંજૂરી આપવામાં આવે છે.

(ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે. સી. દોશી)

ગૌરવ જે. ઠાકર

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.